

БРИФ №1.3: ГРОМАДСЬКА ДУМКА ЩОДО ПЕРЕГОВОРІВ

Липень–грудень 2025 р.

Суспільна підтримка є критично важливою для будь-якого мирного процесу, тому потрібно зрозуміти, як українське суспільство сприймає поточні та потенційні майбутні переговори. Для аналізування громадської думки щодо конкретних питань переговорного процесу у цьому брифі використано дані 25-ти загальнонаціональних опитувань, проведених 11-ма провідними міжнародними та українськими організаціями, а також три публічні заяви організацій громадянського суспільства ([див. повний Додаток](#)).

1. СТАВЛЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ВЛАДИ ТА ПАРТНЕРІВ

1.1. Корупційні скандали помірно знизили підтримку Зеленського. Дані низки опитувань свідчать, що корупційний скандал у липні та подальші протести призвели до зниження довіри до президента на **6–10%**. Натомість «скандал Міндіча» у листопаді підвищив сприйняття високого рівня корупції (на **8–9%**) без суттєвого впливу на рейтинги Зеленського. Водночас більшість респондентів (**59%**) вважала, що Зеленський несе особисту відповідальність за «скандал Міндіча». Зеленський, Залужний та Буданов [залишаються](#) найімовірнішими кандидатами на гіпотетичних майбутніх президентських виборах.

1.2. Довіра до американських та європейських партнерів. Довіра до США різко знизилася з **41%** у грудні 2024 р. до **21%** у грудні 2025 р. Натомість довіра до ЄС залишалася відносно стабільною за той самий період: **46%** у грудні 2024 р. та **49%** у грудні 2025 р.

2. ПІДТРИМКА ПІДХОДУ УКРАЇНИ ДО ПЕРЕГОВОРІВ

2.1. Прийняття неуточненого варіанта мирного врегулювання конфлікту зростає, тоді як підтримка військового рішення знижується. На сьогодні підтримка переговорів становить приблизно **59–69%**, а підтримка військового шляху — орієнтовно **24–33%**, залежно від формулювання запитання.

2.2. Українці залишилися відкритими до чітко визначених компромісів, але не до капітуляції. Більшість респондентів (**54%** у серпні, **69%** у грудні) зазначила, що могла б погодитися на мирну угоду, яка передбачає *де-факто* контроль Росії над окупованими територіями, за умови, що це не матиме їхнього юридичного визнання як російських, передбачає надійні західні гарантії безпеки, зберігає переговори про вступ до ЄС і пов'язує поступове послаблення санкцій проти Росії з чіткими умовами. Окрім того, **51%** респондентів у листопаді заявили, що протестуватимуть, якщо український уряд погодиться на «компроміси, які... є неприйнятними».

2.3. Українці продовжили вірити в перемогу і показали дещо більшу готовність до тривалої війни, як порівняти з весною 2025 р. Переважна більшість респондентів продовжила висловлювати віру в невизначену версію перемоги України, хоча її рівень зменшувався з часом (**80%** — у липні; **74%** — у жовтні; **63%** — у грудні). Більшість респондентів (відповідно до кількох опитувань із серпня до грудня) [вважала](#), що війна триватиме один-два роки або більше, а не закінчиться 2026 р. Готовність витримувати війну «стільки, скільки буде потрібно» поступово зменшувалася з 2022 р., проте наприкінці 2025-го знову дещо зросла (**47%** у жовтні, **62%** у грудні).

2.4. Мобілізація. У вересні серед дорослих, які на той момент не проходили військової служби, **54%** з тих, хто погодився відповісти на запитання, вказали, що вони «однозначно» або «скоріше» готові приєднатися до Збройних Сил України, тоді як **38%** повідомили, що вони «однозначно» або «скоріше не» готові.

Громадянське суспільство. Поряд зі збереженням вимог щодо [справедливості](#) дедалі більше представників громадянського суспільства почали публічно визнавати неминучість складних компромісів і повторно окреслювати «червоні лінії»: [жодних поступок](#), які призведуть до подальшої втрати суверенітету, зокрема обмеження Збройних Сил України, а також необхідність захисту [прав](#) українців на тимчасово окупованих територіях.

3. БЕЗПЕКА

3.1. Безпека залишається критично важливою для будь-якого потенційного врегулювання конфлікту. Більшість респондентів (дані за серпень) надала перевагу гарантіям безпеки ([58%](#)), ніж поверненню територій ([31%](#)). Потенційні мирні плани з чітко визначеними гарантіями безпеки отримали на [15%](#) більше підтримки, ніж плани без чітко сформульованих умов.

3.2. Модель самодостатності «Сталевий дикобраз» [залишалась](#) бажаною формою гарантій безпеки від майбутнього вторгнення. Починаючи з літа зміцнення української армії стабільно ставилося [вище](#) за членство в НАТО та інші потенційні гарантії безпеки.

4. ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ

4.1. Підтримка неконкретизованих територіальних компромісів залишалася стабільною, хоча й була позицією меншості з грудня 2024 р. ([38–39%](#)), але дещо знизилася до [33%](#) наприкінці грудня 2025 р.

4.2. Більшість респондентів і надалі виступала проти *де-юре* визнання окупації ([89%](#) у вересні, [77%](#) у листопаді, [58%](#) і [76%](#) у грудні), а також проти будь-якої передачі неокупованих територій під контроль Росії ([90%](#) у вересні, [66%](#) у грудні).

4.3. Відновлення кордонів України станом на 1991 рік не посідає першого місця серед пріоритетів. Більш важливими цілями респонденти [вважають](#) повернення українських полонених і викрадених осіб, збереження державності, припинення ракетних обстрілів і [повернення](#) до лінії розмежування 2022 року.

5. САНКЦІЇ

5.1. Переважна більшість була проти будь-якого невизначеного послаблення санкцій проти Росії ([77%](#) у вересні, [73%](#) у листопаді), хоча рівень спротиву з часом дещо знизився.

5.2. Зросла готовність прийняти поступове послаблення санкцій, прив'язане до питань безпеки. Коли респондентам пропонували мирний пакет, у межах якого санкції скасовувалися поступово «після встановлення тривалого миру», незначна більшість ([54%](#) у липні-серпні) була готова погодитися з таким підходом. Ця позиція набула чіткішого характеру у грудні ([69%](#)), коли йшлося про збереження санкцій «доти, доки не буде встановлено стабільний мир і не зникне загроза повторного нападу з боку Росії».

6. ПОВОЄННІ ДОМОВЛЕНОСТІ

6.1. Більшість респондентів відкидала ідею проведення виборів під час бойових дій, що тривають ([87%](#) у березні, [82%](#) у грудні). Серед умов, що зменшували опір проведенню виборів, називали [припинення вогню](#) за наявності надійних гарантій безпеки, [100 днів миру](#) після припинення вогню, а також [скасування воєнного стану](#).

6.2. Позитивне ставлення до ЄС і бажання членства в ньому залишилися високими, однак надії на вступ упродовж наступних десяти років знизилися майже на [10%](#) у період з 2024-го до 2025 року. Згідно з багатьма опитуваннями підтримка або прагнення [вступу до ЄС](#) стабільно оцінюється дещо [вище](#) за членство в НАТО.

6.3. Чинну мовну політику потрібно зберегти, але впроваджувати без примусу. Переконлива більшість підтримує чинну політику, що надає українській мові статус єдиної державної, водночас відкидаючи примусове впровадження ([87%](#) у жовтні) і виступаючи проти надання російській мові офіційного статусу як [на всій території країни](#), так і в [окремих регіонах](#).